

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY 2011/235/SZBP

ze dne 12. dubna 2011

o omezujících opatřeních vůči některým osobám a subjektům s ohledem na situaci v Íránu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na článek 29 této smlouvy,

Článek 1

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 21. března 2011 Rada opětovně vyjádřila hluboké obavy nad zhoršováním situace v oblasti lidských práv v Íránu.
- (2) Rada poukázala zejména na dramatický nárůst poprav v nedávných měsících a systematické represe iránských občanů, kteří čelí pronásledování a zatýkání proto, že uplatňují své legitimní právo na svobodu projevu a pokojného shromažďování. Unie také zopakovala, že důrazně odsuzuje používání mučení a jiného krutého, nelidského a ponižujícího zacházení.
- (3) V této souvislosti Rada potvrdila, že bude i nadále reagovat na porušování lidských práv v Íránu, a prohlásila, že je připravena zavést omezující opatření namířená proti osobám odpovědným za závažná porušení lidských práv v Íránu.
- (4) Omezující opatření by měla být zaměřena na osoby, které se podílejí na závažných porušeních lidských práv nebo jsou odpovědné za příkazy k takovým závažným porušením či za jejich provádění během represí vůči pokojným demonstrantům, novinářům, obráncům lidských práv, studentům nebo jiným osobám, jež veřejně vystupují na obranu svých legitimních práv, včetně svobody projevu, a dále na osoby, které se podílejí na závažných porušeních práva na spravedlivý proces, podílejí se na mučení a jiném krutém, nelidském a ponižujícím zacházení nebo na nepřiměřeném, nadměrném a stále častějším udělování trestu smrti, včetně veřejných poprav, kamenování, poprav oběšením nebo poprav mladistvých pachatelů v rozporu se závazky Íránu vyplývajícími z mezinárodních lidských práv, nebo na osoby odpovědné za příkazy k takovým závažným porušením či za jejich provádění.
- (5) K provedení některých opatření je nezbytná další činnost Unie,

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby osobám odpovědným za závažná porušení lidských práv v Íránu a osobám s nimi spojenými, jak jsou uvedeny v příloze, zabránily ve vstupu na svá území nebo průjezdu přes ně.

2. Odstavec 1 nezavazuje členské státy k odmítnutí vstupu svých státních příslušníků na své území.

3. Odstavcem 1 nejsou dotčeny případy, kdy členský stát plní závazky mezinárodního práva, zejména:

- a) jako hostitelská země mezinárodní mezivládní organizace;
- b) jako hostitelská země mezinárodní konference svolané Organizací spojených národů nebo konané pod její záštitou;
- c) podle mnohostranné dohody o výsadách a imunitách, nebo
- d) podle smlouvy o smíru z roku 1929 (Lateránský pakt) uzavřené mezi Svatým stolcem (Vatikánským městským státem) a Itálií.

4. Odstavec 3 se vztahuje také na případy, kdy je členský stát hostitelskou zemí Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE).

5. Rada musí být řádně informována o všech případech, kdy členský stát udělí výjimku podle odstavce 3 nebo 4.

6. Členské státy mohou udělit výjimky z opatření uložených podle odstavce 1, pokud je cesta dotčené osoby odůvodněna naléhavými humanitárními potřebami nebo účastí na mezivládních zasedáních, včetně zasedání podporovaných Unii nebo zasedání, kdy je hostitelem členský stát vykonávající předsednictví úřadu OBSE, je-li politický dialog veden tak, že přímo podporuje demokracii, lidská práva a právní stát v Íránu.

7. Členský stát, který si přeje udělit výjimky podle odstavce 6, tuto skutečnost písemně oznámí Radě. Výjimka se pokládá za udělenou, pokud jeden nebo více členů Rady nevznesou písemně námitku do dvou pracovních dnů od obdržení oznámení o navrhované výjimce. Pokud jeden nebo více členů Rady vznesou námitku, může o udělení navrhované výjimky přesto rozhodnout Rada kvalifikovanou většinou.

8. Pokud členský stát na základě odstavců 3, 4, 6 a 7 povolí pro své území vstup nebo průjezd osobám uvedeným v příloze, je povolení omezeno na účel, pro který je vydáno, a na osoby, kterých se týká.

Článek 2

1. Zmrazují se veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám odpovědným za závažná porušení lidských práv v Íránu nebo které tyto osoby vlastní, drží či ovládají, a veškeré finanční prostředky a hospodářské zdroje, které náleží osobám a subjektům spojeným s uvedenými osobami nebo které tyto osoby a subjekty vlastní, drží či ovládají, jak jsou uvedeny v příloze.

2. Žádné finanční prostředky ani hospodářské zdroje nesmějí být poskytnuty osobám a subjektům uvedeným v příloze, a to přímo, ani nepřímo, ani v jejich prospěch.

3. Příslušné orgány členských států mohou povolit uvolnění určitých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů nebo zpřístupnění některých finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů za podmínek, které považují za vhodné, pokud zjistí, že tyto finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou:

- a) nezbytné pro uspokojení základních potřeb osob uvedených v příloze a na nich závislých rodinných příslušníků, včetně úhrad za potraviny, plateb nájemného nebo splácení hypotéky, plateb za léky a lékařskou péči, daní, pojistného a poplatků za veřejné služby;
- b) určené výlučně k úhradě přiměřených honorářů za odborné výkony a k náhradě výdajů vzniklých v souvislosti s poskytováním právních služeb;
- c) určené výlučně k úhradě poplatků nebo nákladů na běžné vedení nebo správu zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, nebo
- d) nezbytné pro úhradu mimořádných výdajů, pokud příslušný orgán oznámí příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi alespoň dva týdny před udělením povolení důvody, proč se domnívá, že by mělo být konkrétní povolení uděleno.

Dotčený členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o každém povolení uděleném podle tohoto odstavce.

4. Odchylně od odstavce 1 mohou příslušné orgány členského státu povolit uvolnění některých zmrazených finančních prostředků nebo hospodářských zdrojů, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje jsou předmětem soudcovského, správního nebo rozhodčího zástavního práva, které vzniklo přede dnem, kdy byla osoba uvedená v odstavci 1 zařazena na seznam v příloze, nebo se na ně vztahuje soudní, správní nebo rozhodčí rozhodnutí vydané před tímto dnem,
- b) finanční prostředky nebo hospodářské zdroje budou použity výlučně k uspokojení pohledávek, které takové zástavní právo zajišťuje nebo které takové rozhodnutí uznává za platné, a to v mezích stanovených platnými právními předpisy, jimiž se řídí práva osob majících takové nároky,
- c) zástavní právo nebo rozhodnutí není ve prospěch osoby nebo subjektu uvedeného v příloze a
- d) uznání zástavního práva nebo rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem v daném členském státě.

Dotčený členský stát uvědomí ostatní členské státy a Komisi o každém povolení uděleném podle tohoto odstavce.

5. Odstavec 1 nebrání osobě nebo subjektu uvedeným na seznamu provést platbu vyplývající ze smlouvy, jež byla uzavřena před zápisem této osoby nebo subjektu na seznam obsažený v příloze, za předpokladu, že dotčený členský stát určil, že tuto platbu přímo ani nepřímo neobdrží osoba nebo subjekt uvedený v odstavci 1.

6. Odstavec 2 se nepoužije na připsování na zmrazené účty:

- a) úroků nebo jiných výnosů z těchto účtů nebo
- b) plateb splatných podle smluv, dohod nebo závazků uzavřených nebo vzniklých přede dnem, od něž se na tyto účty vztahují opatření podle odstavců 1 a 2,

pokud se na veškeré takové úroky, jiné výnosy a platby nadále vztahují opatření stanovená podle odstavce 1.

Článek 3

1. Rada na návrh členského státu nebo vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku sestavuje a mění seznam obsažený v příloze.

2. Rada své rozhodnutí, včetně důvodů zařazení na seznam, sdělí dotčené osobě či subjektu, a to buď přímo, je-li známa adresa, nebo zveřejněním oznámení, a tím jim umožní se k této záležitosti vyjádřit.

3. Jsou-li předloženy připomínky nebo nové podstatné důkazy, Rada své rozhodnutí přezkoumá a dotčenou osobu či subjekt o této skutečnosti informuje.

Článek 4

1. V příloze jsou uvedeny důvody pro zařazení dotčených osob a subjektů na seznam.

2. V příloze jsou rovněž uvedeny případné dostupné informace nezbytné k identifikaci dotčených osob nebo subjektů. Pokud jde o osoby, mohou tyto informace zahrnovat jména, včetně přezdívek, datum a místo narození, státní příslušnost,

číslo pasu a číslo průkazu totožnosti, pohlaví, adresu, je-li známa, a funkci nebo povolání. Pokud jde o subjekty, mohou tyto informace zahrnovat názvy, místo a datum registrace, registrační číslo a místo podnikání.

Článek 5

Pro dosažení co největšího účinku opatření stanovených v tomto rozhodnutí vybízí Unie třetí státy, aby přijaly obdobná omezující opatření.

Článek 6

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Toto rozhodnutí se použije do 13. dubna 2012. Je průběžně přezkoumáváno. Pokud bude mít Rada za to, že jeho cílů nebylo dosaženo, odpovídajícím způsobem prodlouží jeho použitelnost nebo je změní.

V Lucemburku dne 12. dubna 2011.

Za Radu
předsedkyně
C. ASHTON

PŘÍLOHA

Seznam osob a subjektů podle článků 1 a 2

Osoby

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	P.O.BOX: Teherán, Írán - datum narození 1961	Velitel íránské národní policie. Síly pod jeho velením podnikaly brutální útoky na pokojné protesty a dne 15. června 2009 podnikly násilný noční útok na koleje teheránské univerzity.	
2.	ALLAHKARAM Hossein		Velitel Ansár Hizballáhu a plukovník Islámské revoluční gardy. Spoluzakladatel Ansár Hizballáhu. Tato polovojevská jednotka stála za extrémním násilím během zákroků proti studentům a univerzitám v letech 1999, 2002 a 2009.	
3.	ARAGHI (ERAGHI) Abdollah		Zástupce velitele pozemních sil Islámské revoluční gardy. Nese přímou a osobní odpovědnost za potlačení protestů během celého léta roku 2009.	
4.	FAZLI Ali		Zástupce velitele milicí Basídž, bývalý velitel jednotek Seyyed al-Shohada Islámské revoluční gardy (do února 2010) Jednotky Seyyed al-Shohada mají na starosti bezpečnost v provincii Teherán a sehrály klíčovou úlohu při brutálním potlačení protestujících v roce 2009.	
5.	HAMEDANI Hossein		Od listopadu 2009 velitel jednotek Rassoulollah Islámské revoluční gardy, která má na starost aglomeraci Teheránu. Jednotky Rassoulollah mají na starosti bezpečnost v aglomeraci Teheránu a sehrály klíčovou úlohu při násilném potlačení protestujících v roce 2009. Odpovědný za zákrok proti protestům během události svátku Ašúrá v prosinci roku 2009 až doposud.	
6.	JAFARI Mohammad-Ali (též znám jako Aziz Jafari)	P.O.BOX Jazd (Írán) – datum narození 1.9.1957	Velící generál Islámské revoluční gardy. Islámská revoluční garda a základna Sarollah pod velením tohoto generála sehrály klíčovou roli v nezákonném zasahování do prezidentských voleb v roce 2009, kdy docházelo k zatýkání a zadržování politických aktivistů a pouličním střetům s protestujícími.	
7.	KHALILI Ali		Generál Islámské revoluční gardy, vedoucí lékařské jednotky na základně Sarollah. Podepsal dopis zasláný dne 26. června 2009 ministerstvu zdravotnictví, v němž se zakazuje vydávat dokumenty či lékařské záznamy zraněným nebo hospitalizovaným během události povolebních událostí.	
8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Velitel jednotek Seyyed al-Shohada Islámské revoluční gardy, provincie Teherán. Jednotky Seyyed al-Shohada sehrály klíčovou úlohu při organizování potlačení protestů.	

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
9.	NAQDI Mohammad-Reza	P.O.BOX: Nadžaf (Irák) – datum narození přibližně 1952	Velitel milicí Basídž. Jako velitel jednotek Basídž Islámské revoluční gardy byl odpovědný nebo spoluodpovědný za násilí ze strany jednotek Basídž, k němuž docházelo koncem roku 2009, včetně násilné reakce na protesty během svátku Ašúrá v prosinci roku 2009, při nichž bylo 15 osob usmrceno a stovky protestujících zatčeny. Před svým jmenováním velitelem milicí Basídž v říjnu roku 2009 působil jako velitel zpravodajské jednotky Basídž a odpovídal za výsledky zadržených během povolebních zákroků.	
10.	RADAN Ahmad-Reza	P.O.BOX: Isfahan (Irán) – datum narození 1963	Zástupce velitele iránské národní policie. Jako zástupce velitele národní policie od roku 2008 je odpovědný za bití, vraždu a svévolné zatýkání a zadržování protestujících, které spáchaly policejní jednotky.	
11.	RAJABZADEH Azizollah		Bývalý velitel teheránské policie (do ledna roku 2010). Jako velitel donucovacích orgánů v aglomeraci Teheránu je nejvýše postaveným obviněným v případě násilností v nápravném zařízení v Kahrízaku.	
12.	SAJEDI-NIA Hossein		Velitel teheránské policie, bývalý zástupce velitele iránské národní policie, odpovědný za policejní operace. Má na starosti koordinovat za ministerstvo vnitra represivní opatření v iránském hlavním městě.	
13.	TAEB Hossein	P.O.BOX: Teherán – datum narození: 1963	Bývalý velitel jednotek Basídž (do října roku 2009). V současnosti zástupce velitele pro zpravodajskou činnost Islámské revoluční gardy. Jednotky pod jeho velením se účastnily hromadného bití, vražd, zatýkání a mučení pokojných protestujících.	
14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Předseda soudu v Mašhadu. Procesy byly pod jeho dohledem vedeny exemplárně, na uzavřených zasedáních, bez dodržování základních práv obviněných, s použitím přiznání získaných pod nátlakem a mučením. Vzhledem k tomu, že rozsudky o popravách byly vydávány masově, byly rozsudky o trestu smrti vydávány, aniž by byla dodržena pravidla spravedlivého procesu.	
15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	P.O.BOX: Nadžafábád (Irán) – datum narození: 1945	Bývalý iránský generální prokurátor, do prosince roku 2009 (za prezidenta Chatámího působil jako ministr zpravodajských služeb). Jako iránský generální prokurátor nařídil demonstrativní procesy, které se odehrály po prvních povolebních protestech, při nichž byly obviněným odírány jejich práva, obhájce a na tyto procesy, zároveň dohlížel. Nese odpovědnost i za násilnosti v Kahrízaku.	
16.	HADDAD Hassan (alias Hassan ZAREH DEHNAVI)		Soudce teheránského revolučního soudu, oddělení 26. Měl na starosti případy zadržených v souvislosti s povolebními krizemi a pravidelně vyhrožoval rodinám zadržených, aby je umlčel. Podílel se na vydávání příkazů k zadržení vedoucích k umístění v nápravném zařízení v Kahrízaku.	

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
17.	Hodjatoleslam Seyed Mohammad SOLTANI		Soudce revolučního soudu v Mašhadu. Procesy v jeho pravomoci byly vedeny exemplárně, na uzavřených zasedáních, aniž by byla dodržována základní práva obviněných. Vzhledem k tomu, že rozsudky o popravách byly vydávány masově, byly rozsudky o trestu smrti vydávány, aniž by byla dodržena pravidla spravedlivého procesu.	
18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Soudce teheránského revolučního soudu. Účastnil se procesů s protestujícími. Byl justicí vyslýchán ohledně násilností v Kahrízaku. Podílel se na vydávání příkazů k zadržení a umístování zadržených do nápravného zařízení v Kahrízaku.	
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas		Teheránský generální prokurátor od srpna roku 2009. Jeho úřad obžaloval velký počet protestujících, včetně jedinců, kteří se účastnili protestů během svátku Ašúrá v prosinci roku 2009. Nařídil uzavření kanceláře Mehdího Karrúbího v září roku 2009 a zatčení několika reformních politiků, v červnu roku 2010 zakázal dvě reformní politické strany. Jeho úřad obžalovával protestující z trestného činu muharebeh (nepřátelství vůči bohu), za nějž hrozí trest smrti, a obžalovaným z tohoto činu upíral řádný proces. Jeho úřad se dále v rámci rozsáhlých zákroků vůči politické opozici zaměřoval na reformisty, aktivisty v oblasti lidských práv a příslušníků médií, které zatýkal.	
20.	MOGHISSEH Mohammad též znám jako NASSERIAN)		Soudce, předseda teheránského revolučního soudu, oddělení 28. Má na starosti povolební případy. V nespravedlivých procesech vynesl tresty dlouhodobého odnětí svobody společenským a politickým aktivistům a novinářům a několik trestů smrti pro protestující a společenské a politické aktivisty.	
21.	MOHSENI-EJEI Gholam-Hossein	P.O.BOX: Edžijeh – datum narození přibližně 1956	Íránský generální prokurátor od září roku 2009 a mluvčí justice (během voleb v roce 2009 působil jako ministr zpravodajských služeb) Během jeho působení na postu ministra zpravodajských služeb v období uvedených voleb byli příslušníci rozvědky pod jeho velením odpovědní za zadržování, mučení a vymáhání falešných přiznání pod nátlakem od stovek aktivistů, novinářů, disidentů a reformních politiků. Kromě toho byli političtí činitelé nuceni k falešným přiznáním při nesnesitelných výsleších, které zahrnovaly mučení, násilí, vydírání a výhrůžky členům rodiny.	
22.	MORTAZAVI Said	P.O.BOX: Mejbod, Jazd (Írán) – datum narození 1967	Vedoucí íránské jednotky pro boj s pašováním, bývalý teheránský generální prokurátor do srpna roku 2009. Jako teheránský generální prokurátor vydal paušální příkaz, na jehož základě byly zatčeny stovky aktivistů, novinářů a studentů. V srpnu roku 2010 byl dočasně postaven mimo službu poté, co íránská justice vyšetřovala jeho úlohu při smrti tří mužů zadržených po uvedených volbách na jeho příkaz.	

	Jméno	Identifikační údaje	Odůvodnění	Datum zařazení na seznam
23.	PIR-ABASSI Abbas		Teheránský revoluční soud, oddělení 26 a 28. Má na starosti povolební případy, vydal několik trestů dlouhodobého odnětí svobody v rámci nespravedlivých procesů s aktivisty v oblasti lidských práv a rovněž několik trestů smrti pro protestující.	
24.	MORTAZAVI Amir		Zástupce prokurátora v Mašhadu. Procesy, kde působil jako prokurátor, byly vedeny exemplárně, na uzavřených zasedáních, aniž by byla dodržována základní práva obviněných. Vzhledem k tomu, že rozsudky o popravách byly vydávány masově, byly rozsudky o trestu smrti vydávány, aniž by byla dodržena pravidla spravedlivého procesu.	
25.	SALAVATI Abdolghassem		Soudce, předseda teheránského revolučního soudu, oddělení 15. Jako soudce předsedal v létě roku 2009 povolebním demonstrativním procesům, odsoudil k smrti dva monarchisty, s nimiž byly procesy vedeny. Více než sto politických vězňů, aktivistů v oblasti lidských práv a demonstrantů odsoudil k trestům dlouhodobého odnětí svobody.	
26.	SHARIFI Malek Adjar		Předseda východoázerbajdžánské soudní oblasti. Je odpovědný za proces se Sakíne Muhammadí Aštíanovou.	
27.	ZARGAR Ahmad		Soudce teheránského odvolacího soudu, oddělení 36. Potvrdil rozsudky, kterými byly uloženy tresty dlouhodobého odnětí svobody a smrti pro protestující.	
28.	YASAGHI Ali-Akbar		Soudce revolučního soudu v Mašhadu. Procesy v jeho pravomoci byly vedeny exemplárně, na uzavřených zasedáních, aniž by byla dodržována základní práva obviněných. Vzhledem k tomu, že rozsudky o popravách byly vydávány masově, byly rozsudky o trestu smrti vydávány, aniž by byla dodržena pravidla spravedlivého procesu.	
29.	BOZORGHIA Mostafa		Velitel oddělení 350 ve věznici Evín. V řadě příležitostí se dopustil vůči vězňům nepřiměřeného násilí.	
30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Velitel Íránské vězeňské služby. Z titulu své funkce se podílel na hromadných zadržování politických protestujících a zastírání násilnosti páchaných v nápravných zařízeních.	
31.	SEDAQAT Farajollah		Pomocný tajemník Generální správy věznic v Teheránu, bývalý velitel věznice Evín v Teheránu do října roku 2010, v období, během něhož docházelo k mučení. Působil jako člen vězeňské služby a v řadě případů vězňům vyhrožoval a vyvíjel na ně nátlak,	
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Jako zástupce velitele Íránské vězeňské služby je odpovědný za násilnosti a odpirání práv v nápravných zařízeních. Nařídil umístění mnoha zadržených na samovazbu.	